

Asenne ratkaisee

Aina mun pitää siivota.
Aina mun pitää tiskata.
Aina mun pitää käydä töissä.
Aina mun pitää käydä lääkärissä.
Ei saa mennä koneelle, en katsoa telkkarii.
En saa edes nähdä mun kavereita.
Aina mun pitää olla kotona.
Aina mun pitää hoitaa tehtäviä.
Aina mun pitää syödä kunnolla.

Aina mun pitää juoda kunnolla.
En saa syödä karkkia, juoda limua.
En saa edes juoda alkoholia.
Aina mun pitää levätä.
Aina mun pitää nukkua.
Aina mun pitää herätä.
Aina mun pitää käydä suihkussa.

Kari Aalto, Pertti Kurikan Nimipäivät

Lyhyesti ja ytimekkäästi. Aina mun pitää jotain. Riimit ovat aivan kuin omasta elämästä erikoistumisen pyörteessä. Ainoastaan korjaisin sanan 'kotona' sanalla 'töissä'. Pitää tehdä, pitää oppia, pitää suorittaa. Ensin parikymmentä vuotta koulunpenkillä, viimeiset vuodet työssä oppimista ja opiskelua. Välillä väsyttää niin, että työmatkatkin on pakko pyöräillä. Ihan vaan sen vuoksi, ettei nukahda matkalla töihin.

Mutta toisaalta aika on ollut hyvin haastavaa, mielenkiintoista ja innostavaa. Uteliaisuus kasvaa matkalla. Vielä on aivan liian paljon näkemättä ja kokematta. Mistä saisi lisää tunteja vuorokauteen? "Sleep faster", kuten kollegani siteerasi aikamme legenda Arnold Schwarzeneggeria...

"Suomen kansa on puhunut. Me mentiin jatsoon. Eikun, ei me minnekään jatsoon menty. Mehän voitettiin tämä! Me voitettiin. Ja nyt me lähdetään Looseen juhlimaan." (Sami Helle, PKN)

Kiireen keskellä pitää muistaa iloita saavutuksista, oppimisesta ja onnistumisista, niin pienistä kuin suuristakin. Kuljetettuani viime päivystysvuorossa kuusi potilasta teholta/ensivasta tietokonekuvaukseen röntgeniin, meni matka vihdoin sujuvasti viimeisellä reissulla. Kertaakaan ei törmätty ovenpieliin, yksikään ruisku tai paperi ei lentänyt lattialle, potilas pysyi liikkumatta, intubaatioputki ja kanyylit paikallaan, letkut eivät menneet sekaisin ja siirrot tasolta toiselle menivät nopeasti ja sutjakkaasti. Jopa röntgenhoitajat hämmästelivät sujuvaa yhteistyötämme. Olisikohan mahdollista saada siirtokuljetuksien erityispätevyys?

"Pitää olla hyvä fiilis, muuten ei tuu mitään muuta kuin kakkaa." (PKN)

Tärkeintä on tunnelma. Alamme yksi keskeisimmistä piirteistä on tiimityö ja yhdessä toimiminen. Kiireen ja joskus raskaankin työn keskellä taakkaa keventää huomattavasti mainiot työtoverit, vallitseva yhteishenki ja tuki tiimiltä sekä kollegoilta.

"Kyllä se hyvältä tuntuu, kun kehutaan. Silloin, kun aina vaan haukutaan tuntuu pahalta." (Kari Aalto, PKN)

Kiitos, hymy ja ystävällisyys voivat viedä pitkälle. Kiireen keskellä tulisi muistaa, että asiat eivät ole yleensä mustavalkoisia. Harmaan sävyjä riittää. Asioista pitää voida puhua ja olla myöskin erimieltä mutta se miten asiat esittää, ratkaisee sen, mikä mieli tapahtuneesta jää osallisille. Yhtenä tiimityön suurimpana haasteena - ja joskus myös kompastuskivenä - on kommunikointi. Kaikki ovat alansa ammattilaisia ja tekevät varmasti parhaansa. Hyvä kommunikaatio on edellytyksenä potilaan laadukkaaseen hoitoon.

"Ei se jännitä. Ollaan me ennenkin esiinnytty isoilla lavoilla. Pitää vaan olla rohke ja lähtee powerilla hakeen voittoa. Sitä paitsi Sami ja Kari puhuu englantia, kyllä me pärjätään." (Pertti Kurikka)

"Mä puhun saksakin, *Ich liebe dich*." (Kari Aalto)

Loppujen lopuksi asenne ratkaisee. ■

Lainaukset Yle uutisten haastattelusta 2.3.2015. (toimittaja Jukka Sinervä) http://yle.fi/uutiset/pertti_kurikan_nimipaivia_ei_pelota_kuin_paparazit_pitaa_olla_hyva_fiilis_muuten_ei_tuu_mitaan_muuta_kuin_kakkaa/7840136